

Kardynał Stefan Wyszyński

Życie i posługa

Życiorys

Urodził się 3 sierpnia 1901 r. w miejscowości Zuzela nad Bugiem na pograniczu Podlasia i Mazowsza, jako drugie dziecko w wielodzietnej rodzinie Stanisława i Julianny Wyszyńskich.

Na zdjęciu obok ukazane jest Muzeum Lat Dziecięcych Prymasa Tysiąclecia — we wsi Zuzela miejscu urodzenia kardynała Stefana Wyszyńskiego, mieści się w zrekonstruowanym drewnianym budynku dawnej szkoły, do której przyszły Prymas uczęszczał w latach 1908-1910. W pomieszczeniu po lewej stronie odtworzono mieszkanie Państwa Wyszyńskich, po prawej izbę szkolną z początku XX w. W izbie mieszkalnej stworzono klimat wnętrza podobny do ówczesnego mieszkania rodziny księdza Kardynała.

31 października 1910 roku kardynał
Wyszyński Stracił matkę, która umarła
mając zaledwie 33 lata, po urodzeniu
kolejnego dziecka.

„Matka moja umierała prawie miesiąc.
Spoczywa Ona na cmentarzu parafialnym
w Andrzejewie”

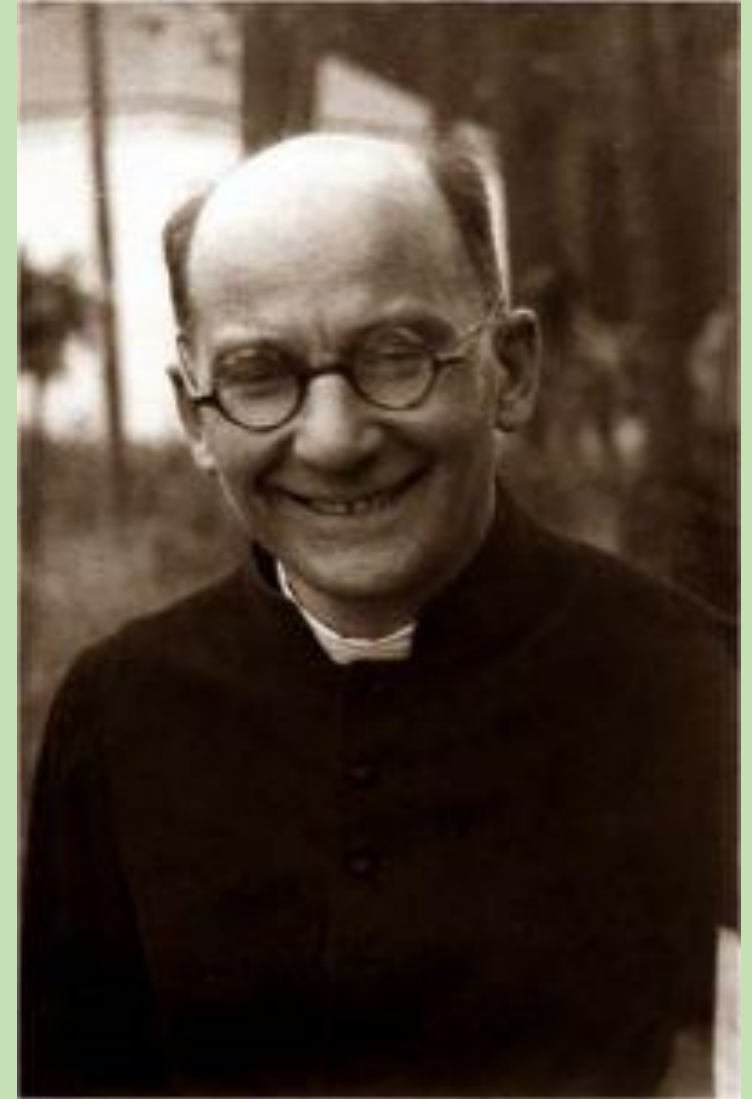
Kapłaństwo

W 1920 roku po zdaniu matury wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku. Świecenia kapłańskie przyjął 3 sierpnia 1924 w kaplicy Matki Bożej we włocławskiej bazylice katedralnej z rąk biskupa Wojciecha Owczarka. Mszę prymicyjną odprawił 5 sierpnia w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej na Jasnej Górze. W latach 1924-1925 Pełnił obowiązki kapłańskie jako wikariusz katedry włocławskiej obejmując jednocześnie stanowisko redaktora dziennika „Słowo Kujawskie”.

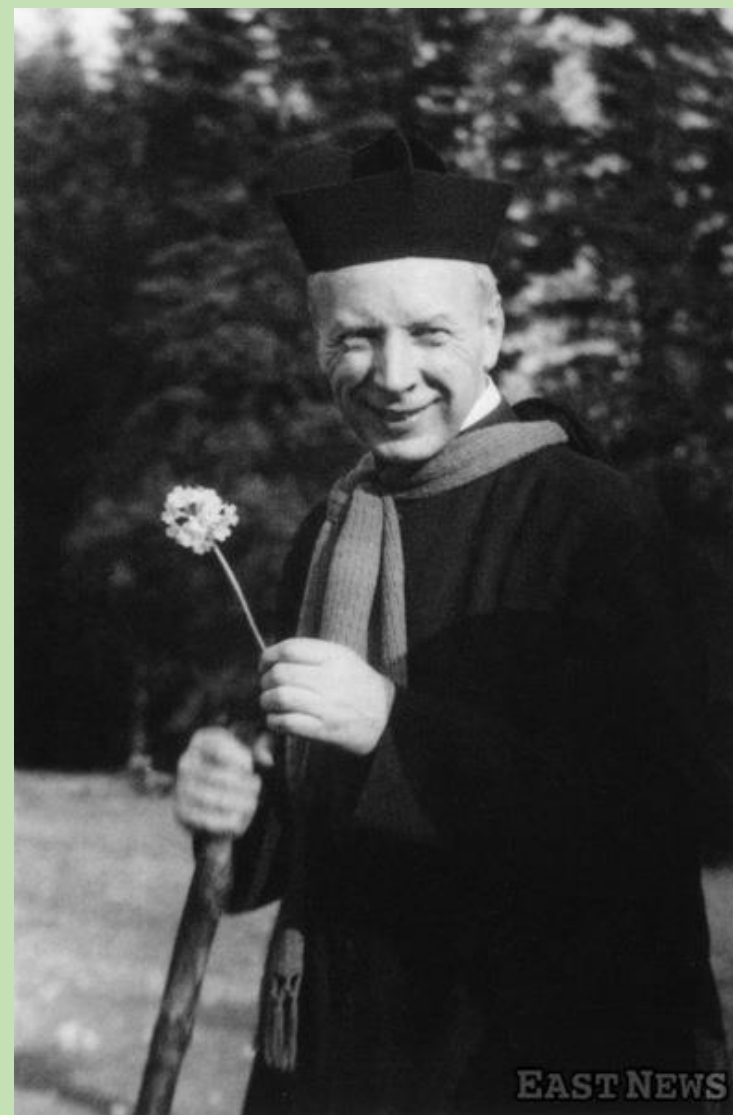
W latach 1925-1929 podjął studia w zakresie prawa kanonicznego i nauk społeczno-ekonomicznych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Podczas studiów pracował jako wicedyrektor konwiktu księży studentów oraz prowadził duszpasterstwo wśród akademików w Stowarzyszeniu Młodzieży Akademickiej „Odrodzenie” oraz w „Bratniaku”.

W tym czasie spotkał się z księdzem Władysławem Korniłowiczem, który stał się jego duchowym ojcem. Ten kontakt zaważył na duchowości kapłańskiej przyszłego Prymasa Polski.

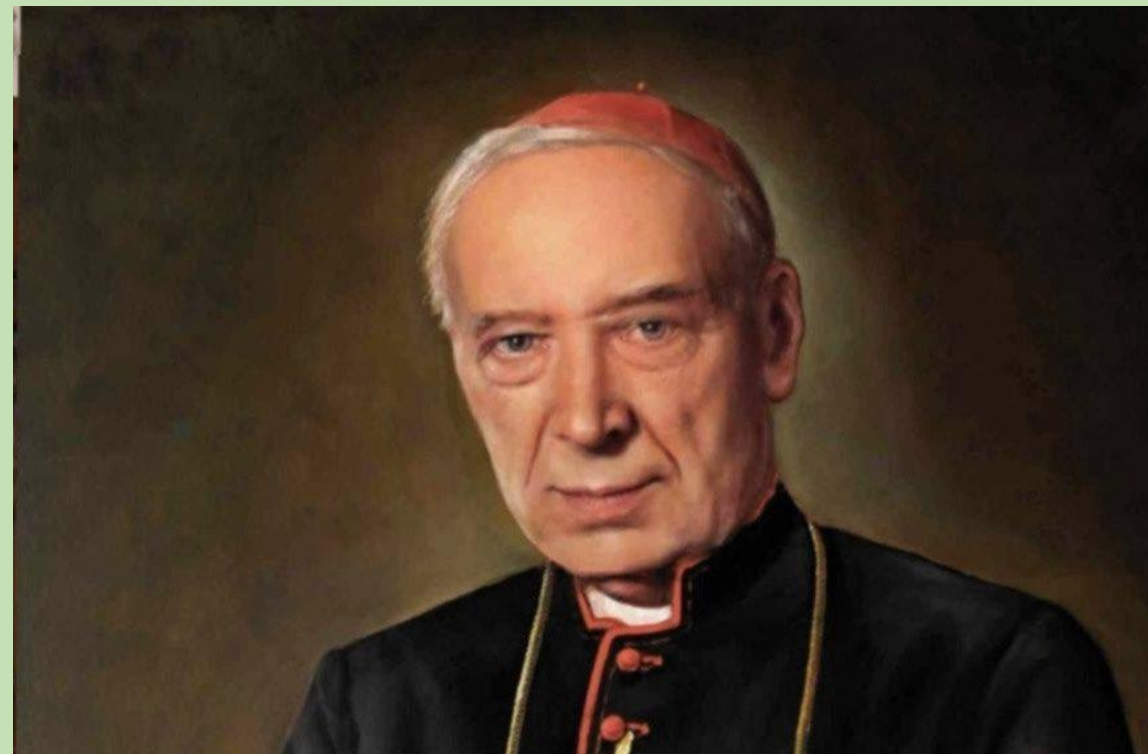
W lutym 1945 roku wrócił do Włocławka. Został mianowany rektorem Seminarium Duchownego. Jednocześnie z powodu braku księży, wymordowanych przez Niemców sprawował funkcję proboszcza w dwóch parafiach.

Redagował tygodnik diecezjalny „Ład Boży”, „Kronikę Diecezji Włocławskiej” oraz „Ateneum Kapłańskie”.

4 Marca 1946 został mianowany przez Piusa XII biskupem lubelskim. 12 Maja 1946 na Jasnej Górze, w Częstochowie otrzymał sakrę biskupią z rąk księdza kardynała Augusta Hlonda. 12 Listopada 1948 z okazji uroczystości Pięciu Polskich Braci Męczenników, Ojciec Święty Pius XII na konsystorzu w Rzymie mianował biskupa lubelskiego arcybiskupem gnieźnieńskim i warszawskim, Prymasem Polski.

Bulla nominacyjna została podpisana 16 listopada w uroczystość Matki Bożej Ostrobramskiej.

14 lutego 1950 r. prymas Wyszyński, jako głowa polskiego Kościoła zawarł porozumienie z władzami PRL. W zamian za potępienie wciąż walczących oddziałów partyzanckich oraz uznanie nowej granicy zachodniej uzyskał zgodę na naukę religii w szkołach i działalność KUL. Ugoda trwała krótko. Już 25 września 1953 r. prymas został aresztowany.

Po odzyskaniu wolności prymas, w latach 1957 – 1966 prowadził Wielką Nowennę, która miała przygotować naród na obchody Tysiąclecia Chrztu Polski. Nowenna zakończyła się 3 maja 1966 r. Aktem Oddania Narodu Matce Bożej za wolność Kościoła w Polsce i na świecie. Kardynał Wyszyński był też jednym z inicjatorów słynnego orędzia biskupów polskich i biskupów niemieckich, co spotkało się z ostrą reakcją władz komunistycznych.

Wobec napiętej sytuacji polityczno — społecznej w naszym kraju prymas Wyszyński podejmował starania mające na celu łagodzenie konfliktów na linii rząd — opozycja. W latach 1980 — 1981 pełnił rolę pośrednika w negocjacjach pomiędzy władzą, a „Solidarnością”.

Choroba i śmierć

W połowie marca 1981 u Wyszyńskiego rozpoznano chorobę nowotworową. Mimo starań lekarzy nie dało się zahamować jej rozwoju. 16 maja 1981 prymas przyjął sakrament namaszczenia chorych. Po przyjęciu sakramentu zwrócił się do zebranych przy łóżku, nawiązując m.in. do zamachu na życie papieża Jana Pawła II, który miał miejsce 13 maja. 22 maja 1981 ostatni raz wystąpił publicznie, otwierając obrady Rady Głównej Episkopatu Polski. Zmarł sześć dni później, w czwartek 28 maja, w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego o godzinie 4:40

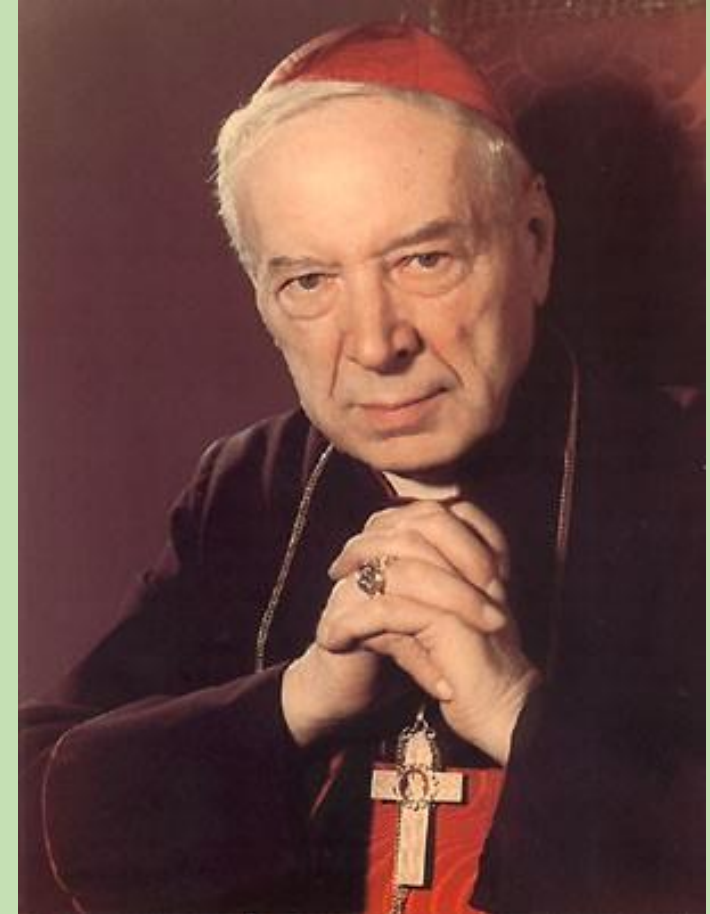

Myśli i cytaty ks. Prymasa Wyszyńskiego

„Potrzeba nam dzisiaj wiary, która góry przenosi, miłości, która wszystkich jednoczy i nadziei, która nigdy nie zawodzi. Można stracić wszystko, byle nie to!”

„Bóg jest bliżej nas, niż o tym myślimy. Szukamy Go zazwyczaj za daleko”

„Smutek jest przepaścią, w której może wszystko utonąć, a pociecha jest podaną dłoń, która wyciąga z przepaści. My mamy wyciągać z przepaści, a nie popychać w nią”

*„Prawo ludzkie nie może być nigdy przeciwne prawu Bożemu.
Gdyby było przeciwnie, w sumieniu nie obowiązuje”*

„Bóg jest miłością, a my jesteśmy dziećmi Miłości Bożej”

„Życie trzeba przeżyć godnie, bo jest tylko jedno”

*„Wszystko, co ma służyć zbawieniu świata, przechodzi przez
próby i nosi na sobie jakieś podobieństwo Chrystusowego
Krzyża”*

*„Obywateli nie „produkuje się” w fabrykach; to w rodzinie, pod
sercem matek kryje się naród”*

Dziękuję za uwagę!

Prezentację wykonała Wiktoria Chamrol, klasa II D